

Nr 219.

Av herr **Anderson** i Norrköping, om knytande av vissa villkor vid anslaget till extra och vikarierande ämneslärare vid de allmänna läroverken.

Enligt 1927 års riksdagsbeslut skulle på gymnasiets differentierade stadium ett modernt språk vara obligatoriskt, s. k. fast ämne. Enligt 1928 års läroverksstadga hade lärjungarna möjlighet att fritt välja vilket som helst av de tre moderna språken såsom fast språk. I denna ordning gjorde 1933 års läroverksstadga den förändringen, att valfriheten upphävdes och ett av språken gjordes till fast språk: på latinlinjen franskan, på reallinjen engelskan.

Nu torde det vara oomstritt, att på reallinjen intet annat språk än engelskan bör komma i fråga som fast språk. Däremot synes införandet av franskan såsom fast språk på latinlinjen knappast överensstämma med andemeningen i 1927 års riksdagsbeslut. Ej heller torde det motsvara samtliga lärjungars på latینگymnasiet behov. Engelskan är dock i vår tid det dominerande världsspråket. En skolordning, som berövar latینگymnasiets elever tillfälle till det fördjupade studium av engelskan, som endast en större gymnasiekurs med även skriftliga övningar möjliggör, kan icke anses motsvara kraven på en modern skola. Det synes rimligt, att sådant tillfälle beredes latinarna genom en bestämmelse, att på latینگymnasiet engelskan må kunna ingå som fast ämne i stället för franskan, om minst fem lärjungar så önska.

Även en annan detalj i 1933 års läroverksstadga har framkallat svårigheter. Fördelningen av realisterna i näst högsta ringen på reallinjens sex olika tillvalsgrupper visar hösten 1933, sedan den nya stadgan trätt i kraft, den egendomligheten, att av samtliga elever 51,7 procent falla på *en* tillvalsgrupp, den sjätte, medan övriga 48,3 procent fördela sig på de andra *fem* grupperna. Den sjätte tillvalsgruppens oproportionerligt starka dragningskraft beror uppenbarligen därpå, att denna grupp är den enda, i vilken franska icke ingår.

Det är emellertid tydligt, att den stora kategori av realister, som för sin utbildning behöva fysik och kemi men icke biologi, skulle ha större nytta av ytterligare ett modernt språk än av biologi. För denna kategori är för närvarande den femte tillvalsgruppen, som omfattar franska, fysik och kemi, den enda möjliga. Då emellertid denna grupp med sin nuvarande sammansättning visat sig icke på långt när kunna samla alla de elever, för vilka den är avsedd, synas realgymnasiets ämneskombinationer böra utökas med en ny, omfattande tyska, fysik och kemi.

På grund av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte vid anslaget till extra och vikarie-
rande ämneslärare vid de allmänna läroverken för budget-
året 1934/1935 knyta det villkoret,

dels att i latingymnasiets två högsta ringar engelska må
kunna väljas som fast ämne i stället för franska, om minst
fem lärjungar därtill anmäla sig,

dels att till realgymnasiets sex ämneskombinationer fogas
en sjunde, omfattande ämnena tyska, fysik och kemi.

Stockholm den 23 januari 1934.

Ivar Anderson.
